

แบบการเสนอผลงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง

ชื่อผู้ขอประเมินนายเอกชัย เกื้อทอง.....

ตำแหน่งปัจจุบัน ...นิติกรชำนาญการ...ตำแหน่งเลขที่...๔๘...ส่วนการเจ้าหน้าที่...สำนักบริหารงานกลาง
หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน

๑. ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ รวมถึงการดำเนินการตามกฎหมายอื่น เช่น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญต่าง ๆ การดำเนินคดีในคดีปกครองหรือการต้องหาคดีอาญาของข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานราชการ ในสังกัดกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัย

๒. ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียนที่ได้รับรายงานจากหน่วยงานต่าง ๆ เสนอต่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุพิจารณาสั่งการตามกฎหมาย

๓. ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และการสอบสวนทางวินัย และดำเนินการเสนอคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือหนังสือสั่งการทางวินัยต่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ

๔. ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการตรวจพิจารณาสำนวนการสืบสวนและการสอบสวนวินัย

๕. ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการศึกษา วิเคราะห์ กำหนดมาตรการการป้องกันการกระทำผิดวินัย และดำเนินการตามแนวทางยุทธศาสตร์ การป้องกัน และปราบปรามการทุจริตตามนโยบายของทางราชการ

๖. ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องรางวัลหรือการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย

๗. ปฏิบัติงานอื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

โดยมีหน่วยงานที่อยู่ในความรับผิดชอบ ดังนี้ สำนักแผนงานและสารสนเทศ สำนักอนุรักษ์ และจัดการต้นน้ำ สำนักอุทยานแห่งชาติ สำนักวิจัยการอนุรักษ์ป่าไม้และพันธุ์พืช สำนักสนองงานพระราชดำริ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๔ - ๖, ๑๕ - ๑๖ กองการต่างประเทศ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๖ สาขาปัตตานี สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ สาขาแม่สะเรียง และสำนักงานบริหารโครงการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าต้นน้ำฯ

ตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง นิติกรชำนาญการพิเศษ

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง

ปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้างาน ซึ่งต้องกำกับ แนะนำ ตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ร่วมปฏิบัติงาน โดยใช้ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และความชำนาญสูงมากในด้านนิติการ ปฏิบัติงานที่ต้องตัดสินใจ หรือแก้ปัญหาที่ยากมาก และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

ปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ โดยใช้ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และความชำนาญสูงมากในด้านนิติการ ปฏิบัติงานที่ต้องตัดสินใจหรือแก้ปัญหาที่ยากมาก และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง การตรวจรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง กรณีผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติกรรมในการเรียกรับเงินจากพนักงานจ้างเหมาบริการ (TOR)

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ – ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๖

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

ศึกษากฎหมายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ระเบียบ คู่มือการดำเนินการทางวินัยของสำนักงาน ก.พ. และหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัย ให้ละเอียดถี่ถ้วน และกำหนดประเด็นที่จะต้องพิจารณาให้ชัดเจน รัดกุม และครบทุกประเด็น และจะต้องรับฟังและชั่งน้ำหนัก พยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนอย่างละเอียดถี่ถ้วนและครบถ้วนทุกประเด็น ซึ่งผู้ขอประเมินจะนำความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านวินัยเพื่อนำข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐาน ที่ได้จากการสอบสวนมาวิเคราะห์และพิจารณาว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องที่กล่าวหาหรือไม่ แล้วทำความเห็นเสนอผู้บังคับบัญชา เพื่อพิจารณา

การตรวจสำนวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

๑. ตรวจเบื้องต้นเกี่ยวกับความครบถ้วนของส่วนประกอบ
๒. ตรวจข้อกฎหมาย
๓. ตรวจข้อเท็จจริง
๔. ตรวจข้อสังเกต

การตรวจข้อกฎหมาย

๑. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
๒. การสอบสวน

การตรวจคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๑. ผู้สั่งมีอำนาจหรือไม่
๒. ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่
๓. ระบุเรื่องที่กล่าวหาหรือไม่
๔. ระบุชื่อและตำแหน่งของกรรมการหรือไม่
๕. ผู้เป็นกรรมการถูกหลักเกณฑ์หรือไม่ จำนวนถูกต้องหรือไม่

การตรวจการสอบสวน

๑. ส่งสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่
๒. แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาหรือไม่
๓. ประชุมลงมติเกี่ยวกับพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาหรือไม่
๔. แจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาหรือไม่
๕. การลงมติถูกต้องหรือไม่

หลักเกณฑ์การสอบสวน

๑. กรรมการสอบสวนครบองค์ประชุมหรือไม่
๒. กรรมการสอบปากคำครบองค์ประชุมหรือไม่
๓. มีการล่อลวง ชูเชิญ หรือให้สัญญาเพื่อจูงใจให้บุคคลให้ถ้อยคำใด ๆ หรือไม่
๔. มีบุคคลอื่นร่วมทำการสอบสวนหรือไม่
๕. มีบุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวนหรือไม่
๖. การบันทึก หรือแก้ไข ถูกต้องหรือไม่
๗. การสอบสวนพยานซึ่งอยู่ต่างท้องที่ถูกต้องหรือไม่

การแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

๑. มีพยานหลักฐานใดที่สนับสนุนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามข้อกล่าวหา
๒. ระบุวัน เวลา สถานที่ และลักษณะการกระทำเท่าที่ปรากฏ

การรับฟังพยานหลักฐาน

พยานหลักฐานต่าง ๆ ที่นำมาพิจารณาฟังข้อเท็จจริง อาจแบ่งตามน้ำหนักที่จะรับฟังได้เป็นหลายประเภทดังนี้

๑. พยานชั้นหนึ่งและพยานชั้นสอง

พยานชั้นหนึ่ง ได้แก่ พยานหลักฐานที่ดีที่สุดในกรณีนั้น

พยานชั้นสอง ได้แก่ พยานหลักฐานอื่นที่ยังไม่ดีที่สุดในกรณีนั้น ซึ่งแม้จะบ่งชี้ว่าข้อเท็จจริงเช่นนั้นได้มีอยู่จริง ก็ต้องนับเป็นพยานชั้นสอง

พยานชั้นหนึ่ง เป็นพยานที่ฟังรับฟังได้ดีกว่าพยานชั้นสอง ส่วนพยานชั้นสองแม้จะบ่งชี้ว่าข้อเท็จจริงเช่นนั้นได้มีอยู่ ก็มีน้ำหนักในการรับฟังน้อยกว่าพยานชั้นหนึ่ง เช่น การปลอมเอกสาร ผู้ที่ลงนามในเอกสารนั้นเป็นพยานชั้นหนึ่ง ส่วนบุคคลอื่นที่ให้การว่าได้เคยเห็นและจำลายมือชื่อของผู้ที่ลงนามได้ เป็นพยานชั้นสอง

ในระหว่างพยานเอกสารกับพยานบุคคลนั้น ต่างก็อาจเป็นพยานชั้นหนึ่งและพยานชั้นสองของกันและกันได้ แล้วแต่ว่าเมื่อใด อันใด จะเป็นพยานหลักฐานที่ดีที่สุด แต่สำหรับกรณีที่ถูกกฎหมายบังคับไว้ว่าต้องมีพยานหลักฐานเป็นหนังสือ ย่อมจะต้องถือว่าพยานเอกสารเป็นพยานชั้นหนึ่ง

ในระหว่างพยานเอกสารด้วยกัน ต้องถือว่าต้นฉบับเอกสารเป็นพยานชั้นหนึ่ง ส่วนสำเนาเอกสารเป็นพยานชั้นสอง

พยานชั้นสอง แม้จะมีน้ำหนักน้อย แต่ก็มิใช่ว่าจะรับฟังไม่ได้ ย่อมอยู่ในดุลพินิจของผู้พิจารณาในการชั่งน้ำหนักคำพยานที่จะรับฟังเพียงใด อย่างไร ถ้านำพยานชั้นสองมาสอบหรือมาพิจารณารับฟังควรแสดงเหตุให้ปรากฏไว้ว่า พยานหลักฐานชั้นหนึ่งในกรณีนั้นไม่สามารถนำมาสอบได้เพราะเหตุสุดวิสัย

๒. พยานโดยตรงและพยานเหตุผล หรือพยานแวดล้อมกรณี

พยานโดยตรง หมายถึง พยานหลักฐานใด ๆ ที่ระบุว่า ข้อเท็จจริงเช่นนั้นได้มีอยู่ โดยไม่ต้องไปค้นหาเหตุผลสนับสนุนอย่างใดต่อไปอีก

พยานเหตุผลหรือพยานแวดล้อมกรณี หมายถึง พยานที่ไม่ระบุโดยตรงว่าข้อเท็จจริงเป็นเช่นนั้น แต่มีเหตุผลหรือพฤติการณ์เชื่อมโยงพอที่จะเชื่อได้ว่า ข้อเท็จจริงควรจะเป็นเช่นนั้น

กล่าวโดยทั่วไป พยานเหตุผลหรือพยานแวดล้อมกรณีนั้น ใช้ประกอบพยานโดยตรงให้น้ำหนักยิ่งขึ้น แต่ก็มิได้หมายความว่าพยานแวดล้อมกรณีเพียงอย่างเดียวจะรับฟังไม่ได้ ในทางพิจารณาคดีของศาล แม้จะมีเพียงพยานแวดล้อมกรณี ศาลก็อาจจะเชื่อและรับฟังว่าข้อเท็จจริงเป็นดังที่กล่าวอ้างนั้นได้ แต่เฉพาะคดีอาญา ศาลจะรับฟังเพื่อลงโทษจำเลย โดยอาศัยพยานแวดล้อมกรณีแต่อย่างเดียวก็นับว่าผิดเมื่อพยานนั้นบ่งชี้

โดยแน่นอน ไม่มีทางจะคิดได้ว่าข้อเท็จจริงอาจเป็นอย่างอื่น ส่วนในคดีแพ่ง เป็นเรื่องที่ศาลจะชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานของทั้งสองฝ่ายว่าฝ่ายใดจะดีกว่ากัน ฉะนั้น ในบางกรณีพยานเหตุผลหรือพยานแวดล้อมกรณีอาจมีน้ำหนักดีกว่าพยานโดยตรงที่ปราศจากเหตุผลก็อาจเป็นได้ สำหรับการพิจารณาเรื่องที่กล่าวหาทางวินัยก็มักจะคำนึงถึงหลักการพิจารณาที่อาญาและคดีแพ่งดังกล่าวข้างต้นด้วย

๓. ประจักษ์พยานและพยานบอกเล่า

ประจักษ์พยาน คือ พยานที่รับรู้ได้เห็นข้อเท็จจริงนั้นมาด้วยตนเอง

พยานบอกเล่า คือ พยานที่มีรับรู้เห็นข้อเท็จจริงนั้นมาด้วยตนเอง หากแต่ได้ยินได้ฟังผู้อื่นเล่าถึงข้อเท็จจริงนั้นมาอีกทอดหนึ่ง หรือหลายทอด

ประจักษ์พยาน ย่อมมีน้ำหนักดีกว่าพยานบอกเล่า พยานบอกเล่านั้นโดยทั่วไปรับฟังเป็นพยานหลักฐานไม่ได้ แต่ก็มีข้อยกเว้นอยู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจใช้เป็นพยานเหตุผลหรือพยานแวดล้อมกรณีประกอบพยานหลักฐานอื่นให้มีน้ำหนักขึ้นได้ แต่การรับฟังพยานบอกเล่า ต้องฟังด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่ง

ในการวินิจฉัยว่า พยานได้รับฟังได้เพียงใดต้องมีการชั่งน้ำหนักพยาน การชั่งน้ำหนักพยานว่าจะรับฟังได้เพียงใดนั้น ต้องคำนึงถึงประเภทของพยานดังกล่าวข้างต้น คือ คำนึงว่าเป็นพยานชั้นหนึ่งหรือพยานชั้นสองเป็นพยานโดยตรงหรือพยานแวดล้อมกรณี เป็นประจักษ์พยานหรือพยานบอกเล่า

อย่างไรก็ดี พยานต่อไปนี้ ถือกันว่าเป็นพยานที่มีน้ำหนักมาก คือ

- พยานที่ไม่มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือซึ่งน่าจะเป็นกลาง
- พยานที่มีเหตุผลเชื่อมโยงกัน
- พยานที่มีพยานแวดล้อมกรณีประกอบ
- พยานคู่ คือ พยานที่ให้การตรงกันตั้งแต่ ๒ คน ขึ้นไป
- พยานร่วม คือ พยานที่ให้การเป็นพยานสำหรับทั้ง ๒ ฝ่าย
- พยานเอกสาร
- พยานวัตถุ

ส่วนพยานต่อไปนี้ ถือกันว่าเป็นพยานที่มีน้ำหนักน้อย คือ

- พยานที่ไม่อยู่กับร่องกับรอย คือ ให้การแต่ละครั้งไม่เหมือนกัน
- พยานที่มีสาเหตุโกรธเคืองกับคู่กรณี ถ้าไม่มีพยานอื่นอีกเลยน้ำหนักคำพยานนั้นก็จะน้อยแต่ถ้าสาเหตุโกรธเคืองถึงแม้จะมีก็เล็กน้อย หรือเป็นเวลานานมากแล้ว คำพยานนั้นก็อาจจะมียกน้ำหนักขึ้นบ้าง
- พยานที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับฝ่ายที่ได้ประโยชน์จากคำพยานนั้น โดยปกติมักจะให้ถ้อยคำช่วยเหลือกัน ถ้าไม่มีพยานอื่นมาประกอบทำให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นแล้ว น้ำหนักคำพยานนั้นก็จะน้อย
- พยานเดียว คือ พยานที่เห็นเหตุการณ์หรือได้ยินคนเดียว หรือเห็นเหตุการณ์คนละครั้ง ซึ่งไม่ใช่เวลาเดียวกัน พยานเช่นนี้มีน้ำหนักน้อย แต่อย่างไรก็ตาม พยานเดียวมิใช่ว่าจะรับฟังไม่ได้เสียทีเดียว แม้จะเป็นพยานเดียว แต่ถ้ามีเหตุผลเชื่อมโยงกันดีก็ฟังได้เหมือนกัน
- พยานที่ให้การแตกต่างกัน ตามหลักธรรมดาแล้ว คนที่อยู่ในที่เดียวกัน มองเห็นในขณะเดียวกัน หรือได้ยินด้วยกัน ควรจะเล่าเห็นหรือได้ยินเหมือนกัน หากให้ถ้อยคำในสาระสำคัญไม่เหมือนกันแล้ว ก็ไม่น่ารับฟัง แต่ถ้าให้ถ้อยคำแตกต่างกันในข้อที่ไม่ใช่สาระสำคัญ ก็พอจะรับฟังได้
- คำพยานที่ไม่สมเหตุสมผล เช่น ขัดต่อเหตุผลธรรมดา น้ำหนักพยานนั้นก็น้อย
- คำขัดทอดของผู้ถูกกล่าวหาด้วยกัน ไม่มีน้ำหนักพอที่จะรับฟัง
- พยานบอกเล่า

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

๔.๑ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีคำสั่งลับ ที่ ๑๕๘/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง เพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหากรณีปรากฏข่าวทางสื่อมวลชนออนไลน์ เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ หัวข้อ “ลูกจ้างเดือดแสบถ่ายข้าราชการกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ระดับ ผอ. เรียกเก็บเงินเดือนแลกไม่ถูกให้ออก” กรณีมีคลิปเจ้าหน้าที่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เรียกเก็บเงินเดือนจากลูกจ้าง (TOR) สรุปความได้ว่ามีข้าราชการกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช สังกัดสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๖ สาขาปัตตานีดำรงตำแหน่งระดับผู้อำนวยการส่วน เรียกเก็บเงินจากลูกจ้าง (TOR) ทั้งหมด ๘ คน คนละ ๑,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ บาทต่อเดือน ขึ้นอยู่กับฐานเงินเดือน ถ้าเป็นระดับปริญญาตรีจะเรียกเก็บ ๓,๐๐๐ บาท และถ้าเป็นระดับ ปวส. จะเรียกเก็บ ๑,๐๐๐ บาท หากลูกจ้างคนใดส่งเงินเข้าหรือไม่ส่งเงินให้ ก็จะกลั่นแกล้งโดยไม่ยอมเซ็นใบสำคัญจ่ายเงินเดือน หรือบังคับให้เซ็นใบลาออก และเจ้าหน้าที่ที่ปรากฏในคลิبدังกล่าว มีพฤติกรรมเรียกเก็บเงินเดือนลูกจ้าง (TOR) มาเป็นเวลานานแล้ว โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม และเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และพนักงานจ้างเหมาบริการ (TOR) ที่ถูกเรียกเก็บเงินดังกล่าว

๔.๒ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชลับ ที่ ๑๕๘/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓ มีหนังสือลับ ที่ พิเศษ ๑/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ส่งรายงานผลการสอบสวน พร้อมพยานหลักฐาน และหนังสือลับ ที่ พิเศษ ๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ รายงานผลการสอบสวนเพิ่มเติมพร้อมเอกสารพยานหลักฐาน ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช พิจารณา

๔.๓ อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีบันทึกสั่งการท้ายหนังสือคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าวความว่า “มอบ สบก. พิจารณา” ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานกลาง มีบันทึกสั่งการต่อไปว่า “สวน. พิจารณา” และผู้อำนวยการส่วนเสริมสร้างวินัย มอบหมายให้ผู้ขอประเมินเป็นผู้พิจารณา

๔.๔ ผู้ขอประเมินพิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบสวนถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดไว้ใน กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพียงพอต่อการพิจารณา ซึ่งมีประเด็นที่จะต้องพิจารณา ดังนี้

ประเด็นที่ ๑. ผู้ถูกกล่าวหา เมื่อครั้งทำหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๖ สาขาปัตตานี มีพฤติกรรมในการเรียกเก็บเงินจากพนักงานจ้างเหมาบริการ (TOR) โดยปราศจากความยินยอมและความสมัครใจของพนักงานจ้างเหมาบริการ (TOR) ถือเป็นการอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม และเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือไม่ อย่างไร

ประเด็นนี้ ผู้ขอประเมิน พิจารณาแล้วเห็นว่า จากการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธว่าไม่ได้มีการเรียกเก็บหัวคิวจากพนักงานจ้างเหมาตามที่มีการกล่าวหา โดยเงินที่รับเป็นเงินที่จ่ายลงขันเข้ากองกลางของส่วนฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของส่วนฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์ ตามที่มีการตกลงกันในที่ประชุม เป็นไปด้วยความยินยอม สมัครใจ ไม่มีการกำหนดระบุจำนวนเงินว่าใครต้องช่วยเหลือหรือต้องจ่ายเงินเป็นจำนวนเท่าใด ตามข้อกล่าวหาเงินที่เก็บได้มีวัตถุประสงค์ในการใช้จ่าย เพื่อจัดซื้อโน้ตบุ๊ก

อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เครื่องปรับอากาศ ใช้จ่ายในกิจกรรมของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๖ สาขาปัตตานี ที่ส่วนฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์ เป็นผู้รับผิดชอบ กิจกรรมการกุศล สมทบสนับสนุนในการว่าจ้างเจ้าหน้าที่ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลให้มีความต่อเนื่อง เมื่อคราวไม่มิงงบประมาณเพียงพอในการว่าจ้าง และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ และใช้จ่ายอย่างอื่นตามวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับถ้อยคำพยานที่เป็นพนักงานจ้างเหมาบริการทุกคน รวม ๘ คน ให้การตรงกันว่า ได้รับทราบวัตถุประสงค์ของการเก็บเงินลงขันและมีการใช้จ่ายเงินเป็นไปตามวัตถุประสงค์ มีการจัดซื้ออุปกรณ์การทำงาน มีการจ้างบุคคลเพื่อจัดทำฐานข้อมูลให้มีความต่อเนื่อง มีการจัดสวัสดิการ ภายในส่วนฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์ การเก็บเงินลงขันไม่ได้กำหนดเรียกเก็บตามฐานเงินเดือน เพียงแต่ขอความร่วมมือให้ช่วยกันตามความยินยอมและสมัครใจเท่านั้น มีเพียงผู้ร้องให้ถ้อยคำว่า จ่ายเงินลงขัน โดยไม่สมัครใจหรือยินยอม แต่มีการใช้จ่ายเงินไปตามวัตถุประสงค์ ที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้ง และผู้ร้องได้รับประโยชน์ จากกิจกรรมของส่วนฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์ ที่ใช้เงินกองกลางที่ได้ร่วมลงขันด้วยเช่นกัน เมื่อทราบรายละเอียด การเก็บเงิน และการใช้จ่ายเงินตามวัตถุประสงค์ ผู้ร้องมีความเข้าใจและไม่ติดใจแต่อย่างใด และหลังจากที่ตกลงกัน เพื่อเก็บเงินใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวแล้ว พยานที่เกี่ยวข้องให้ถ้อยคำตรงกันว่า ไม่ปรากฏว่าได้มีการเรียก ให้จ่ายเงินลงขันอีกแต่อย่างใด จากการสอบสวนตามถ้อยของผู้ถูกกล่าวหา และถ้อยคำของพยาน ที่เป็นพนักงานจ้างเหมาบริการ และพยานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหา ข้อเท็จจริงจึงรับฟังเป็นที่ยึดว่าผู้ถูกกล่าวหา ได้ประชุมตกลงกับพนักงานจ้างเหมา เพื่อเก็บเงินลงขันเป็นกองกลาง โดยไม่ได้กำหนดเรียกเก็บตามฐานเงินเดือน เพียงแต่ขอความร่วมมือให้ช่วยกันตามความยินยอมและสมัครใจเท่านั้น เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในส่วนฟื้นฟู และพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์ ที่ทุกคนสังกัดอยู่ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ และเป็นไปด้วยความยินยอม และสมัครใจของพนักงานจ้างเหมาบริการ และมีการใช้จ่ายเงินไปตามวัตถุประสงค์ ทุกคนได้รับประโยชน์ร่วมกัน และหลังจากที่ตกลงกันเพื่อเก็บเงินใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวแล้ว ไม่ปรากฏว่าได้มีการเรียกให้จ่ายเงินลงขัน อีกแต่อย่างใด จึงเห็นว่าพฤติการณ์การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา ไม่ได้เรียกรับเงินจากพนักงานจ้างเหมาบริการ (TOR) โดยปราศจากความยินยอมและความสมัครใจ จึงไม่เป็นการอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม และไม่เป็นการปฏิบัติ หน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดตามข้อกล่าวหา แต่อย่างใด จึงเห็นควรยุติเรื่องในประเด็นนี้

ประเด็นที่ ๒. ผู้ถูกกล่าวหา เมื่อครั้งทำหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๖ สาขาปัตตานี ให้พนักงานจ้างเหมาบริการ (TOR) ทุกคน ลงลายมือชื่อในใบลาออก ไว้ล่วงหน้า เพื่อป้องกันการร้องเรียนว่าถูกกลั่นแกล้งในการไม่จ้างงานต่อไปอีก ถือเป็นการอาศัยตำแหน่งหน้าที่ ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม และเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือไม่ อย่างไร

ประเด็นนี้ผู้ขอประเมิน พิจารณาแล้วเห็นว่า จากการสอบสวนข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยึดตามเอกสาร บันทึกรายชื่อของพนักงานจ้างเหมาบริการ แจ้งความประสงค์จะเข้าสอบคัดเลือกเป็นพนักงานจ้างเหมาบริการ และยินยอมลาออกจากการเป็นพนักงานจ้างเหมาบริการ หากไม่ผ่านการสอบคัดเลือก โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ของทุกปีจริง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหา ชี้แจงว่าการดำเนินการดังกล่าวเพื่อเป็นการละลายพฤติกรรม และทำให้ได้ บุคลากรที่มีประสิทธิภาพเข้าทำงาน ทำให้เจ้าหน้าที่เกิดความตั้งใจที่จะพัฒนาความสามารถของตนโดยไม่ได้กลั่นแกล้ง เนื่องจากบันทึกดังกล่าวมีผลเป็นการลาออกเมื่อสิ้นสุดสัญญาจ้าง ในวันที่ ๑ ตุลาคม ของทุกปี ซึ่งเป็นวันเริ่มต้น ของงบประมาณใหม่ เอกสารไม่ได้เว้นช่องว่างไว้เพื่อลงวันที่ในภายหลัง และพยานต่างให้การสอดคล้องตรงกันว่า เป็นวิธีการจัดสอบที่ดี ช่วยให้พนักงานจ้างเหมาบริการมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน มีความรับผิดชอบ

ในหน้าที่มากยิ่งขึ้น จากข้อเท็จจริง เห็นว่าบันทึกขอลาออกของพนักงานจ้างเหมาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม เป็นต้นไป ไม่มีผลบังคับแต่อย่างใด เนื่องจากเป็นวันสิ้นสุดสัญญาจ้างอยู่แล้ว และไม่ผูกพันต่อการจ้างในปริมาณถัดไป การที่ผู้ถูกกล่าวหาจัดสอบใหม่เพื่อรับการคัดเลือกบุคคลเป็นพนักงานจ้างเหมา โดยกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบคัดเลือกเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ราชการและเสริมสร้างศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และทุกคนก็ยอมรับว่าเป็นวิธีการจัดสอบที่ดี จึงไม่เป็นกลั่นแกล้งพนักงานจ้างเหมาบริการ (TOR) จึงเห็นว่าพฤติการณ์การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา ไม่เป็นการอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม และไม่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ตามข้อกล่าวหา แต่อย่างใด จึงเห็นควรยุติเรื่องในประเด็นนี้

๔.๕ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช พิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยตามความเห็นของผู้ขอประเมิน จึงมีคำสั่งกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ลับ ที่ ๒๙๙/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕ เรื่อง สั่งยุติเรื่อง ให้ยุติเรื่องทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหา และรายงานการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว ให้ อ.ก.พ. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

๔.๖ อ.ก.พ. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๐๙.๐๐ น. ระเบียบวาระที่ ๓.๓.๒๙ ได้พิจารณาผลการดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาเรียบร้อยแล้ว โดยที่ประชุมมีมติว่าการดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหา เป็นไปตามกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องแล้ว และคำสั่งยุติเรื่อง เหมาะสมแก่กรณีแล้ว

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

๕.๑ เชิงปริมาณ

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีคำสั่ง ลับ ที่ ๒๙๙/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕ เรื่อง สั่งยุติเรื่อง และ อ.ก.พ. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๐๙.๐๐ น. ระเบียบวาระที่ ๓.๓.๒๙ ได้พิจารณาผลการดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาเรียบร้อยแล้ว โดยที่ประชุมมีมติว่าการดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหา เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องแล้ว และคำสั่งยุติเรื่อง เหมาะสมแก่กรณีแล้ว การดำเนินการทางวินัยจึงแล้วเสร็จครบถ้วนทุกขั้นตอน

๕.๒ เชิงคุณภาพ

ผู้ขอประเมินได้นำความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านวินัยในการวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวน แล้วทำความเห็นเสนอผู้บังคับบัญชา ซึ่งผู้บังคับบัญชาเห็นชอบด้วยกับความเห็นของผู้ขอประเมิน

เป็นหลักประกันสิทธิของข้าราชการในการดำรงอาชีพเป็นข้าราชการพลเรือนที่มีความมั่นคง โดยเป็นหลักประกันว่าจะไม่ถูกดำเนินการทางวินัยโดยไม่เป็นธรรม

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

๖.๑ คุณภาพงานและวิธีการรับฟังพยานหลักฐานเป็นที่น่าเชื่อถือและยอมรับโดยมีความเป็นมืออาชีพที่พร้อมทั้งด้านความรู้ความสามารถและภาพลักษณ์ขององค์กร

๖.๒ เป็นการสร้างฐานข้อมูลในการเสนอความเห็นทางกฎหมายเกี่ยวกับกรณีการกล่าวหาร้องเรียนผู้บังคับบัญชากระทำผิดวินัยต่อผู้ได้บังคับบัญชา

๖.๓ เจ้าหน้าที่ส่วนเสริมสร้างวินัย สามารถนำองค์ความรู้ที่ปรากฏในการดำเนินการทางวินัยกรณีนี้ไปพัฒนาต่อยอดทั้งในด้านการสอบสวนหาตัวผู้กระทำผิดและการตรวจรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง เพื่อเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาต่อไป

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

ผู้ขอประเมินจะต้องรับฟังข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวน และพิจารณาว่ามีความน่าเชื่อถือ และมีน้ำหนักรับฟังมากน้อยเพียงใด พิจารณาข้อกฎหมาย ระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ครบถ้วน ซึ่งจะต้องใช้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดประเด็นการพิจารณาจากเรื่องราวทั้งหมด โดยจำต้องอาศัยประสบการณ์ ความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์และการตีความกฎหมาย รวมทั้งต้องนำกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาวิเคราะห์เหตุผลและพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่กล่าวหาหรือไม่

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

๘.๑ การพิจารณากระบวนการทางวินัยของสำนวนนี้ ในขั้นสืบสวนข้อเท็จจริงคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต่อมาในขั้นสอบสวนทางวินัยปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง มีความเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัย เห็นควรสั่งยุติเรื่อง ซึ่งย่อมเห็นว่าเป็นความขัดแย้งกัน ผู้ขอประเมินต้องตรวจสอบพยานหลักฐานที่ปรากฏในขั้นสืบสวนข้อเท็จจริง และขั้นสอบสวนทางวินัยทั้งหมดอย่างละเอียดรอบคอบ และต้องนำหลักองค์ประกอบความผิดตามข้อกฎหมาย ซึ่งนอกจากจะต้องตรวจสอบพยานหลักฐานเพื่อหาข้อเท็จจริงอันแสดงถึงเจตนาธรรมดาแล้ว ยังต้องตรวจสอบพยานหลักฐานเพื่อหาข้อเท็จจริงอันแสดงถึงเจตนาพิเศษในทางทุจริตหรือในทางที่มีขอบอีกด้วย รวมทั้งต้องนำมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาประกอบการพิจารณาแนวทางการสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐาน และการใช้ดุลพินิจรับฟังพยานหลักฐานของคณะกรรมการทั้งสองชุด ซึ่งผู้ประเมินมีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยเห็นควรยุติเรื่องการดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้เห็นชอบด้วย

๘.๒ มีเอกสารหลักฐานในขั้นสืบสวนข้อเท็จจริง และขั้นสอบสวนทางวินัย ที่ต้องนำมาวิเคราะห์หาข้อเท็จจริงและเจตนาแห่งการกระทำจำนวนมาก

๙. ข้อเสนอแนะ

การตรวจรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง จะต้องศึกษากฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องให้ละเอียดถี่ถ้วน ต้องกำหนดประเด็นการพิจารณาให้ชัดเจน รัดกุม และต้องพิจารณาให้ครบถ้วนทุกประเด็น การรับฟังข้อเท็จจริงจะต้องคำนึงถึงความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ในการนี้ การสอบสวนกรณีการกล่าวหาว่าผู้บังคับบัญชากระทำผิดวินัยต่อผู้ใต้บังคับบัญชาหลายรายในกรณีเดียวกัน หน่วยงานควรมีการย้ายผู้บังคับบัญชารายดังกล่าวออกจากพื้นที่เพื่อให้กระบวนการสอบสวนดำเนินการไปได้ด้วยความบริสุทธิ์และเที่ยงธรรมและปราศจากอคติใด ๆ และเพื่อให้ผู้เสียหายและพยานที่เป็นผู้ใต้บังคับบัญชา ได้ให้ข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการสอบสวนโดยปราศจากความเกรงกลัวใด ๆ

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

๑๑. ผู้ร่วมดำเนินการ (ถ้ามี)

- (๑)สัดส่วนของผลงาน.....%
- (๒)สัดส่วนของผลงาน.....%
- (๓)สัดส่วนของผลงาน.....%

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอประเมิน

(.....นายเอกชัย เกื้อทอง.....)

วันที่.....๑๐...../.....มกราคม...../....๒๕๖๗....

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
(๑)	
(๒)	
(๓)	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)
(นายไพโรจน์ วิทยานุมาส)
(ตำแหน่ง)
วันที่ 10 / ม.ค. 2567
(ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล)

(ลงชื่อ)
(นายสมศักดิ์ ภูเพ็ชร)
(ตำแหน่ง)
วันที่ 10 / ม.ค. ๒๕๖๗
(ผู้อำนวยการกอง/สำนัก ขึ้นไป)

หมายเหตุ : ๑. คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อยสองระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป
อีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวก็ให้มีคำรับรองหนึ่งระดับได้
๒. การเสนอผลงานให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๕ หน้ากระดาษ A4

**แบบการเสนอข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)**

๑. เรื่อง การพัฒนาระบบตรวจสอบรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวน โดยการสร้าง“แบบตรวจสอบรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวน” เป็นเครื่องมือในการตรวจความถูกต้องของกระบวนการทางวินัย

๒. หลักการและเหตุผล

วินัย หมายถึง การควบคุมความประพฤติของบุคคลหรือคณะบุคคลให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผน ซึ่งวินัยของข้าราชการพลเรือน หมายถึง กฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี และมติ ก.พ. ที่ใช้ควบคุมการปฏิบัติหน้าที่และความประพฤติของข้าราชการพลเรือน เช่น กรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๕ ได้กำหนดให้การกระทำเหล่านี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เช่น การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต หรือการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นต้น หากข้าราชการพลเรือนผู้ใด ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าว ย่อมถือได้ว่าข้าราชการพลเรือนผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงต้องถูกดำเนินการทางวินัย และได้รับโทษตามที่กฎหมายกำหนด

การดำเนินการทางวินัย หมายถึง ขั้นตอนและกระบวนการค้นหาความจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิดวินัย และการนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ ตามที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดไว้ ปกติแล้วเมื่อมีการกล่าวหาหรือสงสัยว่า ข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำความผิดวินัย ผู้มีอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จำต้องดำเนินการกระบวนการทางวินัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนด ทั้งเรื่องกระบวนการสอบสวน ค้นหาความจริง และเรื่องการคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา เช่น การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ การให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งและชี้แจงข้อกล่าวหา รวมทั้ง การจัดทำรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน เป็นต้น

โดยกระบวนการตรวจสอบความถูกต้องของกระบวนการทางวินัย ก่อนการเสนอความเห็นต่ออธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในหน้าที่นิติกรส่วนเสริมสร้างวินัย จะมีกฎหมายและแนวทางปฏิบัติที่สำคัญ ซึ่งจะต้องนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

๒.๑ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๕๕ กำหนดว่า เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของการสอบสวน ถ้าเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามข้อ ๕๖ แต่ถ้าเห็นว่าการสอบสวน ยังไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ก็ให้สั่งหรือดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่ายังไม่มี การแจ้งข้อกล่าวหาหรือการแจ้งข้อกล่าวหา ยังไม่ครบถ้วน ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาหรือแจ้งข้อกล่าวหาให้ครบถ้วนโดยเร็ว

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าควรรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเข้าใจ

(๓) ในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินการใดไม่ถูกต้อง ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว

๒.๒ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๕๖ เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้พิจารณาให้ความเห็นเพื่อสั่งหรือดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย หรือกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือไม่ได้กระทำความผิดวินัย ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ดำเนินการตาม (๒)

(๒) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ และไม่ว่าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ตามที่กำหนดในข้อ ๕๘ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาต่อไป

(๓) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผลการสอบสวนยังไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษ เพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือมีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกละเลย ถ้าให้ผู้บังคับบัญชาต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนให้พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๑๐ (๖) หรือ (๗) ต่อไป แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย หรือกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ดำเนินการตาม (๒)

๒.๓ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๙๗ วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ เห็นว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่แล้วแต่กรณี พิจารณา เมื่อ อ.ก.พ. ดังกล่าวมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

กระบวนการทางวินัยกับข้าราชการพลเรือนมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากหากกระบวนการดำเนินการทางวินัยก่อนการออกคำสั่งลงโทษ ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ระเบียบกฎหมายกำหนด เช่น คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมาย กระบวนการสอบสวนย่อมไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีดังกล่าวส่งผลให้คำสั่งลงโทษที่ออกตามกระบวนการทางวินัยที่ไม่ถูกต้อง ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามไปด้วย นอกจากนี้แล้ว กระบวนการทางวินัยที่ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่ระเบียบกฎหมายกำหนด ยังทำให้ข้าราชการพลเรือนที่ถูกลงโทษไม่ได้รับความเป็นธรรมตามสมควรแก่กรณี

แนวคิด โดยที่กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๕๕ และข้อ ๕๖ กำหนดว่า เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของการสอบสวน โดยถ้าหากเห็นว่ากระบวนการสอบสวนยังไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้สั่งคณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการแก้ไขหรือสอบสวนเพิ่มเติม แต่ถ้าหากเห็นว่ากระบวนการสอบสวนถูกต้อง ครบถ้วนแล้ว ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ตามที่กำหนดในข้อ ๕๘ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณา

ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๙๗ วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ เห็นว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กรม ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ พิจารณา เมื่อ อ.ก.พ. ดังกล่าวมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ส่งหรือปฏิบัติไปตามนั้น

ข้อเสนอ จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ส่วนเสริมสร้างวินัยในฐานหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องวินัยของเจ้าหน้าที่ภายในกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จะต้องทำการตรวจสอบความถูกต้องของกระบวนการสอบสวน ถ้าหากเห็นว่า

(๑) กระบวนการสอบสวนยังไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้เสนออธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในฐานะผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน พิจารณาเพื่อมีความเห็นหรือข้อสั่งการใด ๆ ตามความในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๕๕ (๑) – (๓)

(๒) กระบวนการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้เสนออธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในฐานะผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน พิจารณามีความเห็นเพื่อสั่งการใด ๆ ตามความในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๕๖ (๑) – (๓)

ดังนั้น ก่อนที่จะมีการเสนอเรื่องให้อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช พิจารณารายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนเพื่อสั่งการใด ๆ ตามความในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๕๕ หรือข้อ ๕๖ แล้วแต่กรณี ควรให้นิติกรส่วนเสริมสร้างวินัยตรวจสอบรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวน โดยใช้ “แบบตรวจสอบรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวน” เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของกระบวนการสอบสวน และกระบวนการทางวินัยทั้งหมดร่วมกับการทำความเข้าใจเบื้องต้นของนิติกรผู้ตรวจสอบสำนวน เพื่อประกอบการพิจารณาของอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ต่อไป

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๔.๑ กระบวนการทางวินัยของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เป็นไปตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๔.๒ เป็นหลักประกันว่าผู้ถูกกล่าวหาจะได้รับการคุ้มครองสิทธิในกระบวนการทางวินัยอย่างถูกต้อง และเป็นธรรม และรวดเร็ว

๔.๓ นิติกรส่วนเสริมสร้างวินัยสามารถนำ “แบบตรวจสอบรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวน” เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องของกระบวนการทางวินัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรมกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

๔.๔ ผู้บังคับบัญชาสามารถใช้ผลตรวจจาก “แบบตรวจสอบรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวน” เพื่อพิจารณาสั่งการได้ถูกต้องและรวดเร็วขึ้น

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

การพิจารณารายงานสอบสวนและสำนวนการสอบสวนที่จะส่งเรื่องให้อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช สั่งการใดๆ ตามความในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๕๕ หรือข้อ ๕๖ แล้วแต่กรณี เป็นไปโดยถูกต้องตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และรวดเร็วขึ้น รวมทั้ง ลดปัญหา ข้อโต้แย้งหรือข้ออุทธรณ์เกี่ยวกับเรื่องกระบวนการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้ง ยังเป็นการคุ้มครองสิทธิ ในกระบวนการทางวินัยให้แก่ผู้ถูกลงโทษ ส่งผลให้ผู้ถูกลงโทษยอมรับกับผลการพิจารณาของ อ.ก.พ. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในฐานะผู้ออกคำสั่งลงโทษ ทำให้ปริมาณเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับกระบวนการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้ง เรื่องอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม และการฟ้องร้องคดีต่อศาลปกครอง ลดน้อยลง

(ลงชื่อ)

(.....นายเอกชัย เกื้อทอง.....)

วันที่.....๑๐...../.....มกราคม...../....๒๕๖๗.....

ผู้ขอประเมิน